

Truc informatiu

PARRÒQUIA DE SANT IGNASI DE LOIOLA—LLEIDA

MARÇ 2019



ESGLÉSIA, MARE I CREU.

Índex

EDITORIAL	1
CONSELL PASTORAL	2
MATÍ DE RECES	3
SANT IGNASI DE LOIOLA: UN SANT "MUNDÀ"	4
CONVIVÈNCIES DE MAG+S LLEIDA	6
ARRELS	6
LA GRAN POSADA	7
DIA MUNDIAL DE LA POESIA	7
BUSCAR I TROBAR DÉU EN LA POLÍTICA?	8
QUÈ ÉS I QUÈ FA L'EQUIP DE LITÚRGIA?	10
HUMOR SOCIAL	10
ALCARRÀS: CRIDATS A COMPROMETRE'NS	11
CONTRAPORTADA	12

Església, mare i creu és un llibre escrit el 2010 pel bon amic Joaquim Cervera. El llibre descriu una església malalta amb unes estructures eclesials que cal renovar. En tot moment l'autor parla des de l'Església i amb l'afecte posada en ella. M'agafo a aquest títol no per parlar de la renovació de l'Església que descriu el llibre, sinó per parlar dels abusos comesos per gent d'església a menors d'església.

Parlem des de la imatge d'Església que és mare, des de l'afecte posada en ella i per aquest motiu ens pesa més sentir els crims que s'han comès dins d'ella. I no podem ni imaginar el dolor que ha causat a molta gent que, tenint aquest mateix sentiment, se'ls ha anat violentant la seva vida. Com pot ser que la realitat que estimo, l'Església, pot ser mare i creu a la vegada? Com ens deia l'Alexis en una de les seves darreres homilies:

"Pobres de nosaltres si ara el que més ens pesa és la taca en la imatge corporativa que tot això ens deixa. Evidentment

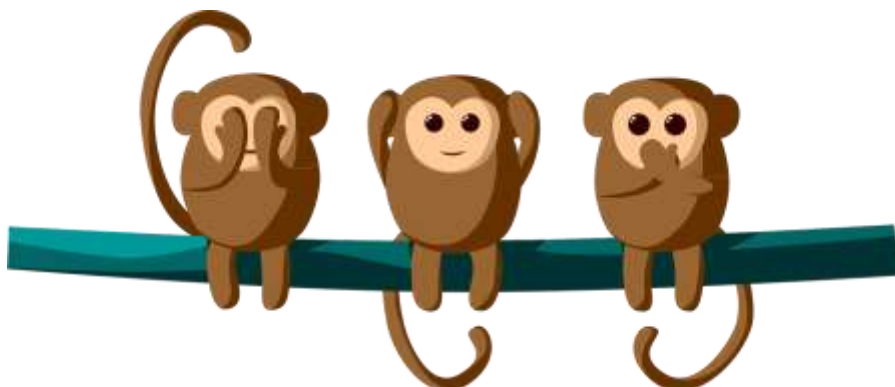
que avergonyeix i és humiliant i desagradable. Però ara és temps d'obrir els ulls, de donar la cara. De no mirar a un altre lloc. De reconèixer el mal fet, de demanar perdó, d'acollir les víctimes i escoltar-les, si volen parlar. De jutjar els crims comesos. De prendre les mesures penals que convingui. I de construir una cultura de protecció dels nens i persones vulnerables. Una cultura eficaç. Una cultura serenament vigilant. Una cultura que assegurí al màxim possible que els entorns educatius, de lleure, pastorals, siguin entorns segurs per als més vulnerables. El primer pas per fer el bé és no fer el mal, evitar tot dany i prevenir-lo. Molt s'està fent. Segueixo confiant profundament en la Companyia."

Estem en temps de Quaresma, temps per pregar per la renovació i la purificació. Preguem perquè les nostres comunitats siguin llocs sans d'acollida i de convivència, i que entre tots tinguem cura dels més petits i vulnerables.

P. Roger Torres
Rector

Edita:

Parròquia de Sant Ignasi
de Lloiola de Lleida



Ens trobareu a: www.stignasi-lleida.org

CONSELL PASTORAL PARROQUIAL

Es temps de Quaresma i, acabat aquest període, entrem de ple en la Setmana Santa. Per aquest motiu, en aquesta reunió del Consell Pastoral es tracta el tema dels horaris de les celebracions d'aquella Setmana i la seva organització. S'ha de tenir en consideració, principalment, que el dia 14 d'abril, Diumenge de Rams, només hi haurà una missa a les 12 del migdia. Així mateix, en el dia de Pasqua només es faran dues celebracions a les 10:00h i a les 20:30h, perquè el dia anterior, dissabte Sant, a les 22:00 h es celebra la Vetlla Pasqual. Més endavant, es facilitaran a la comunitat els horaris de les celebracions de la Setmana Santa a fi que hi puguin participar.

El rector constata que hi ha tot un seguit de temes engegats a la comunitat dels quals cal fer un seguiment constant per evitar que només quedin en simples iniciatives o enunciats de bona voluntat. Ens referim a qüestions com ara la compliance, el tema de la comissió del manteniment i obres de la Parròquia, les comissions de la família i del dol.

Així doncs, per exemple en la Comissió del Dol seria bo constituir un equip que preparés la celebració de l'enterrament, perquè és un moment important perquè les famílies es sentin aco-



llides. O, per exemple, en la qüestió del manteniment i obres a fer, que a més dels tècnics hi hauria d'haver altres persones que opinessin al respecte i constituir, així, un equip més interdisciplinari.

De què serveix obrir temes si després el seguiment és baix. Potser cal crear una figura que gestioni el seguiment. A nivell administratiu, cal fixar un sistema d'organització des del moment en què es fa la recepció d'un document per part dels diferents grups o receptors, així com el seguiment, l'obtenció del resultat i les actualitzacions escaients. Són totes elles qüestions a tenir en compte i a resoldre el més aviat possible.

En el consell també es fa un repàs breu de les activitats dels diferents grups i aquí cal destacar principalment que aquest

any Arrels celebra 25 anys i el 19 de març es fa una trobada de responsables i voluntaris al centre obert i engegaran l'inici d'anniversari amb una xocolatada. Durant l'any es faran diversos actes per commemorar els 25 anys d'existència que s'aniran informant oportunament..

I, per acabar, el Consell informa de la programació dels propers esdeveniments que són:

- Pla d'avaluació d'obres vinculades a la Companyia de Jesús (Madrid, el 15 de març)
- Trobada de província Jesuïta (Llorella, del 25 al 28 d'abril)
- Confirmació (4 de maig) i Comunions (5 i 19 de maig)
- Proper recés, (4 de maig)
- Camp de treball per a majors de 21 anys (del 31 de juliol al 14 d'agost)

MATÍ DE RECÉS



El dissabte, 9 de març, de 10 a 13h, vam tenir un matí de recés, amb 60 assistents.

El P. David Guindulain, sj, va proposar una experiència de pregària en silenci estructurada en tres passos: la respiració, les paraules i un text.

Per fer aquesta experiència vam disposar d'una hora i, després d'un petit descans, ens vam trobar en dos grups on vam poder compartir l'experiència de cadascú. Com a alternativa a la trobada en grups es va oferir la possibilitat de compartir l'experiència amb un acompanyant personal.

Finalment vam tenir una estona de pregària conjunta amb el P. David Guindulain amb la que va concloure la jornada.

En acabar es va passar una petita enquesta d'avaluació. Els participants van mostrar la seva

satisfacció per l'experiència viscuda. A part de suggeriments diversos es constata la demanda generalitzada de repetir l'experiència.

A continuació us posem el text que es va suggerir per a la pregària personal ja que sempre pot ser útil per a un altre moment de pregària.

*Senyor,
sóc aquí,
descansant en tu
i gustant internament,
ben atent,
deixant-me ajudar,
ben confiat,
pel que vulguis,
quan vulguis,
com vulguis,
pels altres.*

Aquest recés es va organitzar a iniciativa del Grup d'Espiritualitat de la Plataforma Apostòlica Local (PAL) Lleida.

Aquest grup té com a finalitat promoure l'espiritualitat de les persones en la seva vida diària. També forma part dels objectius del grup oferir acompanyament espiritual individualitzat, per això comptem amb la col·laboració de Mercè Almirall, Gemma Naranjo, Natàlia Méndez, Dorita Español, Carles Escué, Maria Nabal, Imma Garcia, alguns dels quals han fet una formació específica per acompanyar exercicis espirituals de Sant Ignasi.

La propera convocatòria de recés, amb el mateix format, serà el dissabte, 4 de maig. Tots els qui estigueu interessats ja us podeu reservar aquesta data i quan formalitzeu la vostra inscripció podeu manifestar si teniu interès en compartir la vostra experiència personal amb un acompanyant.

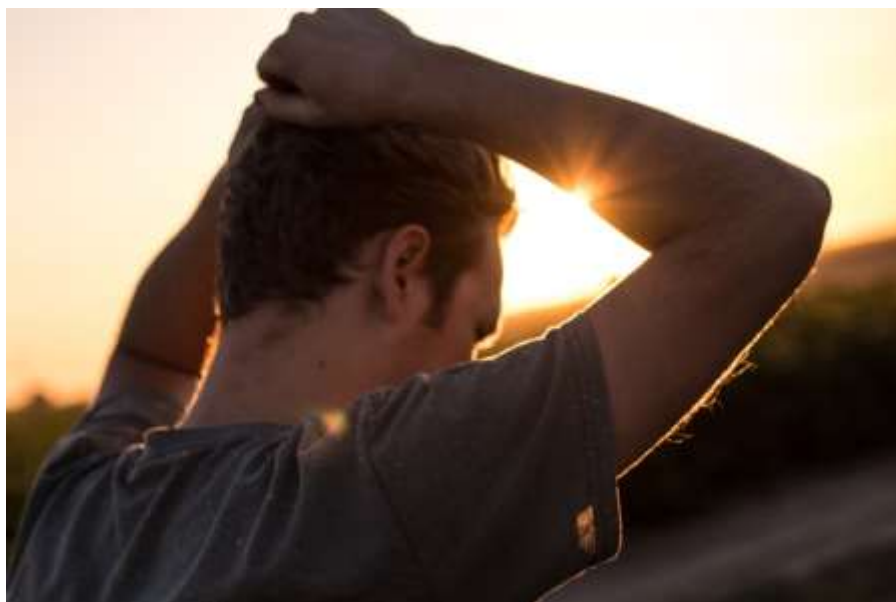


SANT IGNASI DE LOIOLA: UN SANT "MUNDÀ"

a càrrec del P. Llorenç Puig, responsable publicacions CJ

Sant Ignasi se'l considera un sant mundà, com el va definir Burhart Stheinder, perquè tocava de peus a terra, perquè va tenir una intensa vida política, és dir, que va interessar-se pel bé comú, amb una fe a un nivell més gran del comú. (Hi ha hagut sants més místics que es desfan de la cosa mundana).

Encara que s'ha idealitzat la seva figura va ser un home controvertit, amb moltes adhesions, però també algunes aversions. A Catalunya es coneix més l'home pelegrí. Una etapa curta de la seva vida de penitent.



Tothom és fill d'un lloc i d'un temps que el configuren. Té una "vida oculta" bastant pública. Neix a Loiola (Guipúscoa) el 1491 en una família senyorial, burgesa i és el petit de 13 fills. Era un temps de conflictes entre els partidaris dels Reis Catòlics i els del rei de Navarra, que tenia també part francesa. Una situació d'ebullició i d'evolució política. Tots els fills es dedicaven a engrandir la casa.

Ell es cria en l'ambient de la Cort reial com a patge. Allí fa carrera més política que militar. És, com la família, partidari dels Reis Catòlics i va viure problemes com la mort de la reina Isabel, la regència de Ferran, el marit de la reina, la del cardenal

Cisneros... És patge de la reina Juana. Depenia dels funcionaris de la Cort castellana. Al mateix temps servia al Duc de Nàjera i a Velázquez de Cuéllar, Contador Mayor del Reino. Els acompanyava en els viatges i, per tant, coneix cortesans molt diferents. Amb ells participa en diversos afers, alguns una mica o bastant foscos. També portava armes.

De sobte hi ha un punt d'inflexió en la seva vida i defensant Pamplona (tropes franceses i navarreses) és ferit. Anava amb el duc de Nàjera i diuen que va

com un "Alumbrado". Està en recerca i busca algú que el dirigeixi. Des de sempre vol formar part d'un grup. A Montserrat fa confessió general i li donen "El Ejercitatorio Espiritual", espècie de guia espiritual. També té contacte amb una "beata", persona amb experiència de Déu i en la que confiava molta gent. De Manresa va a Barcelona per marxar a Terra Santa i quedar-s'hi. Els franciscans, que es cuidaven dels Llocs Sants, al cap de tres mesos, li diuen que ha de marxar i no ho fa fins que l'amenaçen amb l'excomunió. No s'hi podien quedar tots els que ho demanaven.

Torna a Barcelona per començar una formació bàsica: llatí. Busca un grup de col·laboradors i amics i amigues. Tenia capacitat de conversa, profunditat i cerca. Les dones que el seguien s'anomenaven "Ínyigues" i fins i tot volien entrar a la Companyia.

Volia estudiar més i li van aconsellar que anés a Alcalà d'Henares. Hi va anar i, encara que estudiés, va començar a conversar amb la gent que l'escoltava partint de la seva pròpia experiència. Allí començaven a "colar-se" idees protestants, l'incipient Humanisme i els "Alumbrados". Això fa que es comenci a discutir entre universitats. A alguns els sembla que Ignasi hi simpatitza, el consideren "Alumbrado" i té problemes. Se li obre un procés inquisitorial i va a la presó. És un ferm opositor del protestantisme i l'acusen de ser protestant. Passa a Salamanca i també sospiten d'ell. Diu Ignasi que es fia tant de la seva fe que, encara que no hi hagués res escrit, seria capaç de donar la seva vida per defensar-la, només amb el que havia vist i experimentat.

Després se'n va a París a estudiar Teologia en ferm, no a mitges com sempre feia. Allí troba una colla d'amics (sempre bus-

ser molt coratjós. El porten a casa seva a Loiola per fer la convalescència i recuperació de les ferides durant un any. Durant aquest temps medita: coneix la realitat mundana que li genera experiències importants.

Veu que Cuéllar i Nàjera, abans tan poderosos, cauen en desgràcia. A Castella comença a sortir moviments religiosos nous com els "Alumbrados", moviment que propugna una espiritualitat de caire protestant... Com que coneix "pujades i baixades" de la vida mundana, el fa meditar i decideix anar a Terra Santa.

Va Montserrat i a Manresa (aprenentatge espiritual). És persona culta i a Manresa actua

ca fer grups) amb els quals pot tirar endavant la Companyia. També allí té problemes i és sospitós.

Torna a Loiola per uns assumptes familiars i des d'allí va a Venècia amb la intenció de tornar a Jerusalem. Li diuen que no s'hi pot anar perquè al Mediterrani hi ha l'exèrcit turc i amb el grup de París marxen cap a Roma. Es constitueixen en Fundació i busquen l'aprovació del Papa. També troben cardenals a favor i en contra. Té clar que ha de fer una cosa nova, una Congregació... El va ajudar Margarida d'Àustria, filla il·legítima de Carles V, casada amb un net del Papa Pau III. Ignasi aconseguí l'aprovació del Papa amb reticències, reforma els plans primers i forma la Companyia. El grup de París es dispersa anant a diferents llocs a missions. Ell es queda a Roma i, des d'allí, envia cartes a tot el món. És a Roma on es canvia el nom: d'Iñigo passa a anomenar-se Ignasi.

En el temps que vivia Ignasi, l'Església estava decaiguda i corrompuda, lligada al poder i necessitada d'una gran reforma (temps dels Papes Borgia), Papes amb fills, amb gran cobdícia; nomenaven cardenals als vuit i deu anys, publicaven moltes butlles per cobrar diners etc, etc. Ignasi no vol tenir beneficis de l'Església ni acceptar càrrecs eclesiàstics.

Políticament els estats s'estan consolidant. De petits "estats de Taifes" volen formar grans estats amb ambicions expansionistes. És un canvi d'època de veritat. Ell ja té una visió del món global. Es passa de l'Edat Mitjana a l'Edat Moderna. Surten grans estats: Espanya, Portugal, Estats Pontificis... Com cada canvi, porta profundes crisis religioses, morals, culturals, socials... Comença a sorgir l'Humanisme, grups carismàtics, protestants, il·luminats... De tot això neix una nova manera de procedir, d'entendre les relacions socials i de vinculació amb Déu.

Aquesta manera d'entendre les relacions i la vinculació de

l'home amb Déu, es basa amb tres experiències espirituals que va tenir:

1- L'experiència de la il·luminació del Cardener. Passejant per Manresa a la vora del riu, va veure la llum, assegut fixant-se en el riu. No va veure visions, sinó una il·luminació i no solament religiosa ja que li proporcionà una nova mirada sobre el món. Això no li passà celebrant o pregant sinó caminant, mirant la realitat de la ciutat.

2- L'Encarnació. La decisió de la Divinitat d'enviar Jesús al món. En el punt de contemplació de la diversitat de la terra, la seva experiència era la mirada àmplia del món.



3- Una missió. Es decideix per la bandera de Crist, confiar i fiar-se de Jesús. "Si algú vol venir amb mi, ha de treballar amb mi". Tria un marc ampli: les obres de Misericòrdia. La missió de l'Evangeli: fer totes les obres que calgui per donar glòria a Déu i pel bé comú. Aquestes tres experiències són als exercicis i són la base de la vida ignasiana.

Les característiques d'aquesta nova manera d'estar en el món són:

a) tenir una visió positiva i compassiva de la Creació tot i que coneixia els "pecats del món". El cristià està cridat a viure una vida de missió. Exemple, el Papa Francesc amb l'encíclica "Laudato si".

b) Ser mediadors en un món

polaritzat. Ignasi ho va fer i de quina manera! Al principi és un il·luminat, després busca dintre de l'Església: gràcia i llibertat; fe i raó, ciència i Bíblia. Un mediador criticat per protestants i per la Inquisició; mediador entre marxisme i cristianisme. Sempre posant-se al mig.

c) Antifonamentalisme i antiidolatrisme. Quan el fi de la missió és suprem, infinit, les coses que poden trobar-se pel camí, perden importància. L'home és creat per lloar Déu i salvar la seva ànima, i ha de cuidar les coses per aconseguir el fi pel qual ha estat creat. No absolutitzar les coses és propi de la Companyia. També ens serveix amb el

compromís polític. L'horitzó és el bé comú.

d) Necessitat de purificar les intencions. Si només es segueix una sola cosa es pot caure en el fonamentalisme. Diu Ignasi: comprometeu-vos i discerniu en cada moment, encara que sigui difícil i lluiteu contra les temptacions de poder, prestigi i riquesa.

e) Tenir sempre present mentre vivim que primer, Déu. Buscar la possibilitat de reconciliar-nos amb nosaltres mateixos i amb els altres; amb el bé comú a partir d'una espiritualitat compromesa en tots els àmbits de la vida.

Hortènsia

* 2a sessió del Seminari sobre Política i Espiritualitat de Cristianisme i Justícia (1-02-2019)

CONVIVÈNCIES DE MAG+S LLEIDA

Aquest cap de setmana, un grup de Mag+s Lleida hem tingut l'oportunitat de caminar, compartir, pregar i celebrar tots plegats!

Ens hem endinsat en una etapa del camí Ignasià, de Montserrat a Manresa, on durant vint-i-cinc quilòmetres, hem aprofundit en la vida de Sant Ignasi de Loiola i en la nostra parròquia.

El sol ens va acompanyar durant tot el cap de setmana, la qual cosa va fer que el viatge es fes una mica pesat, però la companyia de la gent que ens envoltava, ho va fer més portador.

Durant el camí, vam aprofundir en el motiu que ens havia portat fins allà i vam crear nous vincles entre persones desconegudes. Ens vam conèixer una mica i és per això que també s'agraeix aquest petit viatge.

La Cova de Manresa cada vegada era més a prop i amb menys de 6 hores la vam tenir als nostres peus. En arribar, el que

ens quedava de l'esplèndid disabte, ho vam aprofitar per visitar la cova i per passar-nos una bona i necessària dutxa.

El diumenge vam parlar sobre les injustícies al món i la Maria del Carmen de la Fuente, directora de Migrastudium, ens va convidar a veure la realitat des d'una mirada més individual i personal. També, ens va ajudar a compar-

tir tots plegats com ens sentíem front a aquestes injustícies.

Vam tenir una estada molt còmoda a la Cova de Sant Ignasi i unes estones molt agradables. En general, va ser una excursió molt productiva i per repetir en un futur proper!

Elena Montañés Ruiz
1r de Confirmació i 4t TOE Jesuïtes Lleida - Col·legi Claver



ARRELS: 25 ANYS FENT PUJAR LA TEMPERATURA DE LA SOLIDARITAT

Què aquest sigui l'últim aniversari que celebrem, dèiem ara fa cinc anys... i és que la raó de ser d'Arrels Sant Ignasi és deixar de ser. Deixar de ser perquè somniem i treballarem perquè ningú li manqui el caliu d'una llar, d'una vida digna. Però malgrat el resultat adversos cap a la nostra missió, malgrat que cada cop ens allunyem més del que volem assolir, per contra, com diu en Josep M. Rambla "la temperatura de la solidaritat, de la sensibilitat social ha crescut."

En Rambla diu: "vivim en una societat en què les coses sembla que existeixen només si es poden "verificar" o "comptar". Això sovint ens desanima perquè els resultats "verificables" de moltes coses que fem en el camp social no són "verificables" i sembla que no fem res, amb cap mena de resultats... És

a dir, encara que el món va cap per avall en la justícia social, en la relació amb els refugiats, en el respecte als drets humans..., són moltes les persones i grups que arreu del món es mouen amb un gran esperit i una dedicació generosa i gratuïta per canviar les coses vers un món diferent i nou... I l'esperança no és tant la seguretat dels resultats, sinó la fe en el sentit del que fem!"

El nostre compromís amb les persones i amb la justícia social

està arrelat en la ferma convicció que un demà millor per tots i totes és possible. És des d'aquesta esperança que el treball present no és un treball alternatiu, sinó que il·lumina l'ara i fa creïble la nostra quimera. Aquesta persistència s'encomana, i fa que la solidaritat es contagii i creixi. I això és el que volem agrair i celebrar amb tots vosaltres. Gràcies, perquè entre tots i totes hem ajudat a fer pujar la temperatura de la solidaritat.

ARRELS
SANT IGNASI
25
ANYS
estimant!



LA GRAN POSADA

El grup de Creixement continuem la nostra dinàmica de trobades quinzenals per compartir l'evangeli llegit des de la vida de cadascú i també per pregar junts.

El primer cap de setmana de febrer, una part del grup, juntament amb membres d'altres grups de la parròquia, vam participar en un recés, a la casa d'espiritualitat de Sarrià, que s'organitza cada any des del Casal Loiola de Barcelona i que es coneix com "Las Posadas" o "La gran Posada".

Enguany el títol que es va donar al recés va ser "Passar de pedra a carn (del jo al Tu)" que va tenir com a fil conductor la figura de Pere en el seu procés de conversió.

La línia de reflexió i els punts de pregària personal els va proposar en Toni Montilla, professor laic del col·legi Sant Ignasi de Barcelona. El testimoni del ponent i l'experiència viscuda aquests dies van ser molt positives i van suposar un nou estímul

per seguir creixent en l'experiència de Déu encarnat en la nostra vida.

Aprofitem aquest espai per recordar-vos que durant aquest curs estem portant l'espai comunitari de pregària de cada dijous a les 20.30h i que és un espai obert a tothom.

Avui compartim una de les pregàries que vam fer durant el recés, es tracta de la pregària "Hijo mío" del P. José M. Rodríguez Olaizola, SJ

*Hijo mío, que estás en la tierra.
Haz que tu vida sea el
mejor reflejo de mi nombre.
Adéntrate en mi reino,
en cada paso que des,
en cada decisión que tomes,
en cada caricia y cada gesto.
Constrúyelo tú por mí, y conmigo.
Esa es mi voluntad, en la tierra y en el cielo.
Toma el pan de cada día,
consciente de que es un privilegio
y un milagro.
Perdono tus errores,
tus caídas
tus abandonos ...
pero haz tú lo mismo
con la fragilidad de tus hermanos.*

Grup de creixement



21 DE MARÇ: DIA MUNDIAL DE LA POESIA

El dijous 21 de març se celebra el Dia Mundial de la Poesia. Moltes ciutats i pobles de tot el món celebren que la poesia és una expressió de la bellesa, de les sensacions de la vida, de la paraula adequada per a dir allò més natural, de la manera més bonica.

Cada any, la Institució de les Lletres Catalanes escull un poema per desvetllar un pensament. Sovint per tractar la paraula que escau a l'estat de l'ànima, i, en cada vers, pel sentir melòdic del ritme. Un poema compartit, recitat per moltes veus, amb un mateix sentit, amb els mateixos sons en tantes oïdes.

I com si amb això encara no n'hi hagués prou, aquest any encara tenim un altre goig. Coneixem de ben a prop la poetessa. L'estimada Rosa Fabregat, tan propera, tan senzilla i tan profunda, ha escrit el poema.

La Rosa ens congrega a llegir el seu text amb orgull, amb el delit pel paisatge conegut, per les persones

trobades tan a prop, per la música de les coses que veiem a diari. Tot en uns versos i tot sota el prisma de la tendresa, de la misericòrdia...

Música de l'ànima, teixida amb paraules

*Espurna de vida, llum del coneixement,
que s'expandeix, dòcil, per tots els confins.
Música immortal que camina i vola
per la nostra terra i per tots els cels.*

*La canten els trànsfuges, els empresonats,
i tots els migrants que no tenen sostre,*

*la piulen plorant. Llàgrimes que cauven
tan endins del cor, que commouen l'ànima
dels àngels de Rilke, closa en la natura.*

*La fan trontollar. Música que atura
aquell caminant en veure la cigonya
i el seu vol rasant, sense cap frontera
que li barri el pas, puntejar lleugera
sobre la teulada que li fa de niu.
I ell no pot volar. Poesia. Música
de l'ànima, teixida amb paraules.*

Rosa Fabregat



BUSCAR I TROBAR DÉU EN LA POLÍTICA? *

a càrrec del P. Josep M. Rambla, jesuïta

En aquest tema veurem què en pensava sant Ignasi de la Política. Política i espiritualitat no són temes contraris, ja que es considera que fer Política és cuidar que el món vagi bé, que la Justícia sigui justa, tenir cura que l'Economia s'encamini cap al bé de les persones.

Política és l'activitat humana que busca el bé comú, solucionar els conflictes, cercar el benentès entre persones i el grup. És la forma més particular entre organitzacions, persones i partits de buscar solucions harmonioses. Pot ser la concepció del govern dels Estats, l'art de dirigir un poble, de refer llaços. On hi ha gent que pateix, hi ha Jesús present. Ignasi, diuen, va ser un polític eminent.

El Papa Pius XI va dir que la Política és una de les formes més elevades de Caritat i el Papa Francesc diu: la Política, tan denigrada, és una altíssima vocació, una forma de les més precises de la Caritat, perquè busca

el bé comú. Demana polítics perquè tenen la missió de conduir el poble. Els polítics han de ser persones cultes. Amb només bona voluntat no se solucionen les coses. Han de ser bons economistes, amb estudis amplis i profunds i nosaltres hem de pregar per ells.

Encara que es digui que els polítics tenen mala premsa, no tots s'han embrutat les mans en la Política. N'hi ha més de bons o de bona fe que de dolents. N'hi ha hagut de modèlics. Exemples: Thomas More, en temps d'Enric VIII a Anglaterra, gran cristià. S'oposà a la reina Isabel. El van executar. De Gasperi, Primer Ministre italià. Robert Chumann, francès, en procés de beatificació.- Giorgio Lapisa, alcalde de Florència. Va desenvolupar una política de caire social. Vivia com un eremita en una barraca. Li deien l'alcalde roig. Està en procés de canonització. L'Abbé Pierre, caputxí francès, s'implicà contra els nazis

en la Resistència quan van envair París. Per solucionar els problemes, primer es retirava a pregar. Mr. Hammarskjöld (Mr. H.), segon Secretari General de l'ONU, polític d'espiritualitat cristiana que va dir: he rebut del pare la convicció ferma que no hi ha a la vida satisfacció més gran que servir el país i, de part de la mare vinc de clergues (protestants) i deia que tots els homes són igualment fills de Déu i els polítics són senyors nostres. La plenitud és servir els altres amb abnegació. Va dir que li donava força entregar-se en cos i ànima a la feina. És una cosa molt humana buscar el bé dels altres.

I sant Ignasi? Els primers trenta anys va viure una vida política, humana i social plena i formativa. Tenia poder de convicció. Fins i tot el van seguir algunes dones: "las ñiñas". Tres d'elles van fer vots i van obtenir del Papa fer-se jesuïtes. Després al veure que això podria portar



problemes, el Papa les va lliurar dels vots i ho van deixar. Una d'aquestes era especialista en grec, en llatí, en hebreu i en Filosofia. Va predicar a la catedral de Barcelona i a la de Roma.

Ignasi, després de servir Cuéllar, Tesorero Mayor del Reino, va anar a servir el virrei de Navarra. Allí va rebre formació política, d'economia, a fer papers, etc. Diuen que va donar mostres de ser enginyós i prudent en les coses del món i com tractar la gent, així com expert en reconciliar la gent en discòrdies i discussions. Així ho va fer quan el van enviar a un poble de Guipúscoa per arreglar uns conflictes i ho va fer molt bé.

L'horitzó del polític és el Regne de Déu buscat amb mediacions humanes. Déu és un Déu del món i el món de la fe i de la cultura és inseparable de Déu en forma activa.

La Política arrela en la manera de veure el món segons Déu. L'economia i la política són mitjans de treballar per Déu.

Quant al poder s'ha de dir que no és dolent; depèn d'on ve i cap on va. També ho són la cultura i l'economia. Ignasi s'hi relaciona: amb Felip II, amb el rei de Portugal, el virrei de Sicília...sempre amb prudència i sabent que hi ha perill d'embrutar-se.

Diu Ignasi: Fes Política. Potser et farà sofrir, però posa-t'hi amb prudència. Déu t'ajudarà. No es pot mirar la Política des del balcó. S'ha de fer amb mitjans polítics, socials, evangèlics, sense

injustícies, valorant espiritualment les coses materials i convertint coses immaterials en bens materials. Exemple: el pa és un assumpte material; el pa del teu germà és espiritual.

També fa notar Ignasi en els seus criteris l'efecte multiplicador de les accions. L'atenció a les persones influents en el bé comú. Elles poden comunicar-se amb moltes persones i, amb l'exemple, poden fer que es multipliquin les bones obres. Això és tan espiritual com una pregària. Cada element econòmic o social és bo segons la direcció i utilitat que li donem. Les coses no són neutres.

Enfocament que va donar Ignasi en alguns casos:

- Enfront del protestantisme: Al principi no se'n va cuidar gaire, no n'era conscient. Després hi va anar entrant i va veure que tenia connotacions sociopolítiques i va proposar no permetre heretges en el Consell Reial; ningú contagiats d'heretgia segueixi en els seus càrrecs o deixar-los sense paga. Els professors, mestres d'escola siguin també desposseïts dels seus càrrecs, prohibir llibres heretges i cremar-los. Si cal, castigar la gent. Sempre buscant el bé de les ànimes i estendre el Regne de Déu.
- Els portuguesos volien estendre's cap a Orient i van voler relacionar-se amb el Negus d'Etiòpia. Ignasi diu que s'ha de mitjançar entre els dos. Diu com s'ha de vèncer i convèncer. S'ha d'intervenir tant en

coses de tipus humà com en assumptes religiosos.

- Proposava una croada contra els turcs que envaien la Mediterrània. Explica com s'han de fer les inversions, qui ho costejava...Volia el bé comú de les persones. Dóna consells per si es fa guerra i que ho estudiïn. Sense intervenir directament, exhorta.

- També convida les Universitats a fer estudis d'Economia, Socials, Polítiques, etc., que puguin portar solucions als moments que es viuen. Ho diu dirigint-se especialment als jesuïtes. Ignasi va deixar 50 Universitats i molts col·legis creats.

Conclusions:

- La Política, orientar-la a la mirada de Déu.
- El bé, com més universal, més diví. Si es pot fer en un bon grup, millor que fer-ho sol. Importància del testimoni polític fent opció pels pobres i, per tant, viure com a tal.
- No separar l'interior de l'exterior. Importància del discerniment en la vida política, social, de casa, etc. Pensar millor les coses. Trobar Déu en la Política, buscant el bé comú, el bé dels altres. L'important és el Déu que s'hi fa present. S'ha dit que una bona política és millor que una pregària.
- L'espiritualitat cristiana no és "barata". Costa sacrificis. És molt bona l'opció cristiana de la Política, que és buscar el bé comú, és sentit de fraternitat. És posar Déu entre tu i els altres. És bo no inhibir-se de la cosa pública. L'Església podria ajudar a actualitzar-se i seguir els signes del temps. L'Església és mediació, no un absolut. Només Déu és absolut.

Hortènsia

* 3a sessió del Seminari sobre Política i Espiritualitat de Cristianisme i Justícia



QUÈ ÉS I QUÈ FA L'EQUIP DE LITÚRGIA?

L'equip de litúrgia està al servei de la comunitat i se li encomana la coordinació de les celebracions de la parròquia. Són persones que s'ocupen de les formes amb què expressem la bellesa, el contingut i el sentit de les nostres celebracions comunitàries.

Per aconseguir-ho hem anat creixent en coneixements i encara ens cal formació sobre el sentit de les diferents parts de les celebracions, per així poder aconseguir la participació de tots.

Els rituals amb la seva repetició ajuden a tenir un ritme que ens faciliten el seguiment de la missa, però si aquest ritme es trenca, ens posem neguitosos, sembla que no vagi bé i ens distreu del que estem fent. Per això és important que tot estigui al seu lloc i, estèticament, l'entorn sigui agradable. Ens n'adonem quan alguna cosa no funciona però, quan tot rutlla bé, no ens fixem que algú ha preparat la presentació en pantalla per po-

der seguir la missa i els cants, que hi ha persones que han decorat l'altar amb flors o elements que ens centren en el temps litúrgic que toca, músics que es comprometen a donar bellesa a la pregària, lectors que proclamen la paraula, etc...

Les celebracions litúrgiques, i la missa en particular, són els moments en què la comunitat s'aplega per estar junts i com-

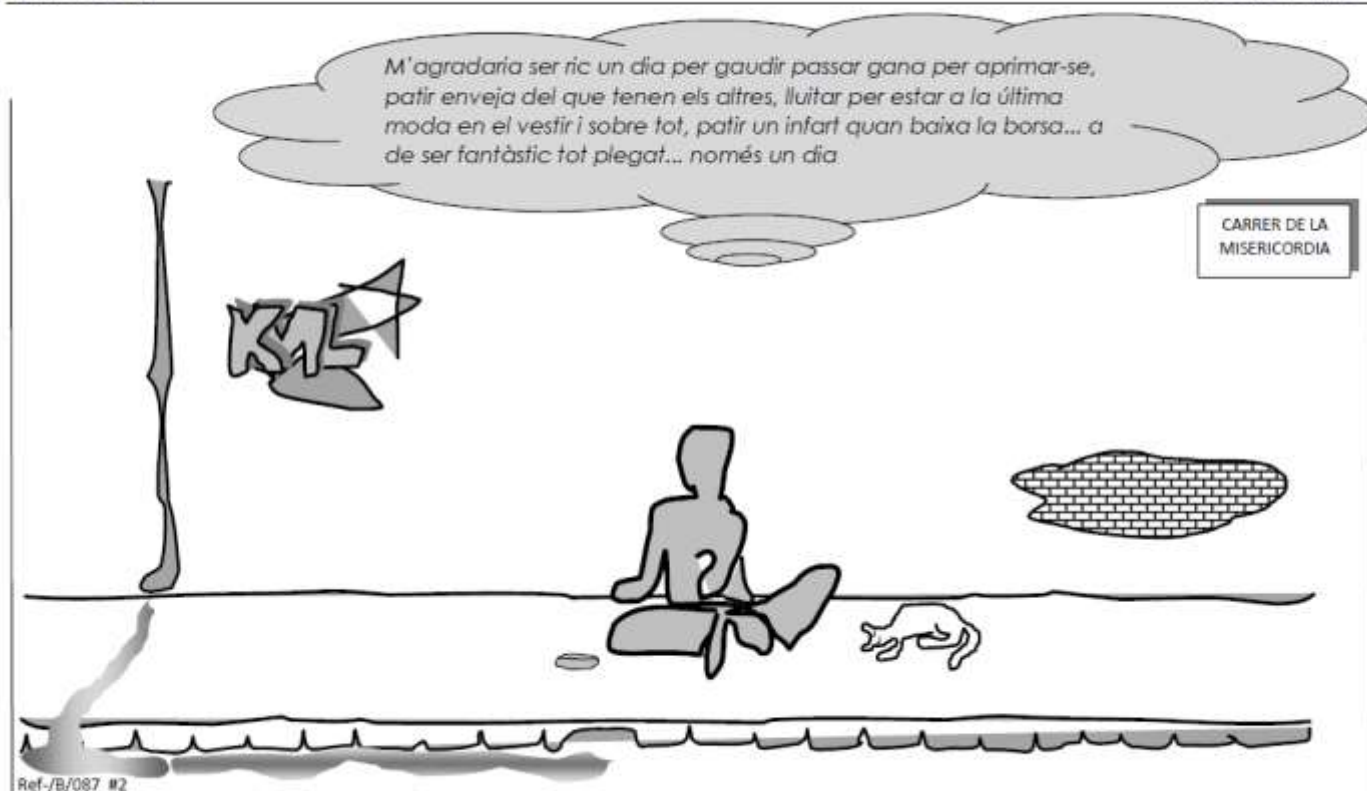
partir les nostres mancances i també les fortaleses i desitjos de ser millors persones i fer del nostre un món millor. Ens aniria molt bé que tots en participéssim. Per això animem a les persones que vulguin, que s'afegixin al grup de litúrgia i millorem entre tots el que calgui per tenir unes celebracions que siguin autèntiques manifestacions de la nostra fe.

Grup de litúrgia



HUMOR SOCIAL

ROGER-LEONARD



ALCARRÀS: CRIDATS A COMPROMETRE'NS

La zona del baix Segre és bàsicament agrícola i, per això, durant un breu període de temps moltes persones s'acosten al territori a la recerca de feina... i malgrat no trobar-ne, moltes d'aquestes persones, majoritàriament migrants subsaharians, es queden al territori. Alguns d'ells, durant tot l'any.

Ja fa una dècada que la Càritas Parroquial d'Alcarràs s'ocupa de donar resposta a totes aquestes persones que es troben en una situació de "sense feina", "sense permís de residència legal" o "sense recursos econòmics".

I arran d'això apareixen els assentaments: dos al marge del riu Segre, bastant poblats i dos menys nombrosos en edificis inacabats. Òbviament, les condicions en aquests espais són infrahumanes: falta d'higiene, menjar escàs, abundància d'insectes, hiverns molt freds, estius molt calorosos... Afortunadament, l'any 2011, la Càritas Parroquial d'Alcarràs amb el suport de la Diocesana i en coordinació amb l'administració, van erradicar aquests assentaments del costat del riu.

Però encara és vigent aquesta realitat, en un assentament format per diferents contenidors frigorífics, que a l'estiu alberguen al voltant de 100 persones i du-

rant la resta de l'any hi viuen unes vint persones més. A més, en una granja abandonada propera als contenidors, hi viuen una quinzena de persones més en un important estat de deteriorament físic i psicològic.

La Càritas Parroquial d'Alcarràs, amb el suport tècnic i econòmic de Càritas Diocesana de Lleida, treballa dia rere dia durant tot l'any, per preservar la dignitat inalienable que tenim totes les persones pel simple fet de ser-ho. Com diu el nostre Model d'Acció Social, la persona és l'eix i el centre fonamental de la nostra acció, amb la seva dignitat radical.

I, òbviament, això no seria possible sense l'incansable tasca de totes les persones voluntàries i de la comunitat de Jesuïtines residents al poble. A través de la vocació de servei i la dedicació

del seu temps als altres s'aconsegueix portar a terme els programes d'acollida parroquial, d'atenció a les persones que viuen en assentaments i persones temporeres, l'habitatge solidari, les classes de llengua per a adults, les classes de reforç per als nens i nenes i les accions de sensibilització vers una realitat ben propera cap a les persones que viuen i conviuen a Alcarràs.

Si bé és cert que la realitat en què vivim és complexa, també cal que, com a cristians, agafem el compromís amb aquelles situacions que ens semblen injustes. Comprometre'ns és un acte d'amor i, com Jesús va ensenyar-nos, cal estar al costat d'aquells que més pateixen. Som cridats a viure l'amor, la solidaritat i la justícia. Que sapiguem respondre-hi!

Anna Mateus



DES DE LA CATEQUESI ESPECIAL

Arriba el dissabte a la tarda. Són les 17. 45h, moment de trobada amb el grup de joves de la Catequesi Especial. Estona de compartir rialles, somriures, experiències, alegries, penes i tristors acompanyades de COLORS. Tots són benvinguts per la seva bellesa, la seva puresa i junts reflecteixen totes les tonalitats que percep l'ull humà. Aquest és el nostre símbol d'enguany: ELS COLORS!!!

Cada dissabte, un color ens inspira i un estimul, valor, sentiment o emoció es desencadenen en els nostres cors. Aprenem cançons a la llum de l'evangeli per ser cada dia millors! Fem un recorregut musical i audiovisual per diferents ritmes, èpoques i estils per atendre la diversitat sense perdre el rumb i el camí que ens guia el nostre amic JESÚS.



Així doncs, el color verd representa la natura, la vida, l'alegria o el color gris el fum, la cenra, el dia plujós associat a la contaminació i la tristor. D'altres colors com el vermell els utilitzem per avisar, estar alerta! Ens hem d'aturar! STOP!

Ja ho veieu... TOTS els COLORS ens aporten una lliçó de vida que compartim i vivim tots plegats en el grup dels dissabtes a la tarda. Vols formar part d'aquesta trobada?

EQUIP DE CATEQUISTES

SETMANA SANTA 2019. HORARI DE MISSES

Sant Ignasi de Loiola

13 d'abril	Dissabte vespre (Rams)
20:00 h	Missa vespertina de Rams
14 d'abril	Diumenge de Rams
12:00 h	Benedicció i Missa de Rams (Única celebració comunitària)
18 d'abril	Dijous Sant
20:30 h	Missa de la Cena del Senyor
23:00 h	Hora Santa
19 d'abril	Divendres Sant
11:00 h	Via Crucis meditat
18:00 h	Celebració de la Passió del Senyor
20 d'abril	Dissabte Sant
22:00 h	Vetlla Pasqual
21 d'abril	Diumenge de Pasqua
10:00 h	Missa (castellà)
20:30 h	Missa

